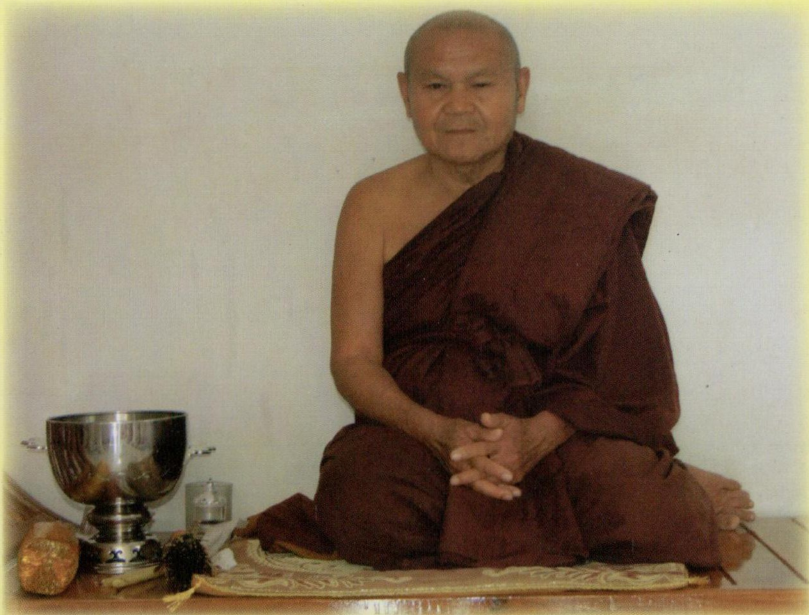

ตำนานผาเกิ้ง

เล่าโดย พระเทพภาวนาวิกรม วิ.

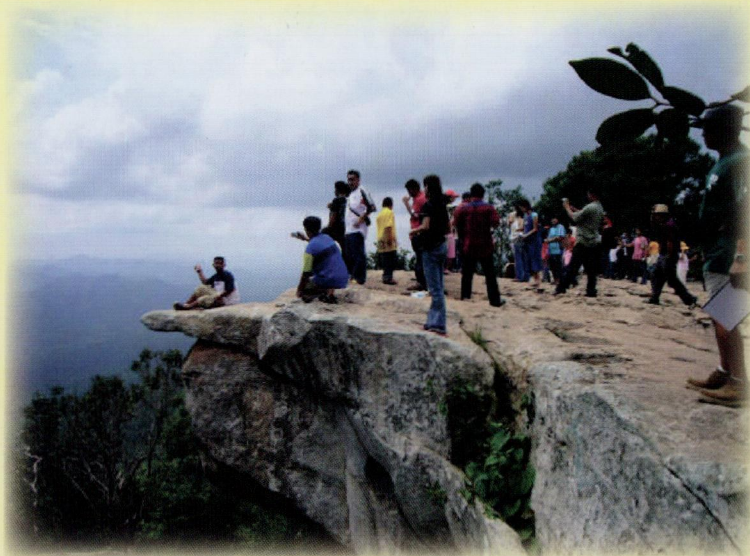
พระธาตุวัดผาเกิ้ง

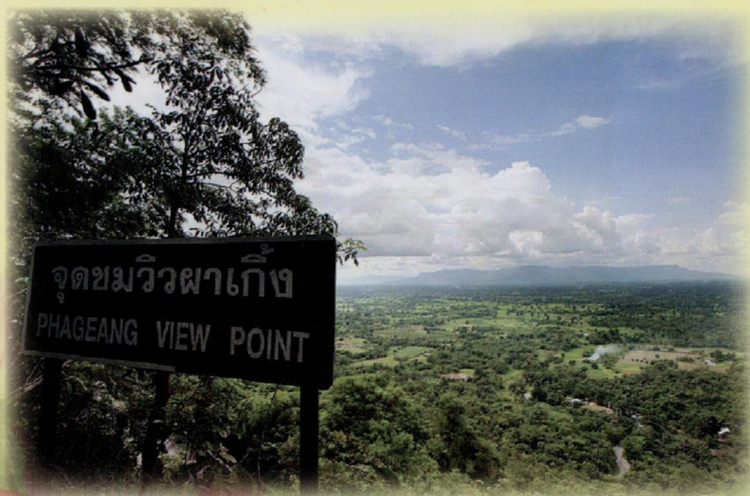
พระเทพภาวนาวิกรม วิ. (หลวงพ่อผาเกิ้ง)

เจ้าอาวาสองค์แรก ผู้สร้างวัดผาเกิ้ง

ผาเกิ้ง

วิวชัยภูมิจากผาเกิ้ง

ประวัติการก่อสร้างวัดชัยภูมิพิทักษ์ (ผาเกิ้ง)

คำว่า“ผาเกิ้ง” เป็นชื่อเรียกผาหรือก้อนหิน มีก้อนหินหรือชะง่อนยื่นออกไปให้มองเห็น เป็นรูปลักษณะเหมือนพระจันทร์เสี้ยวหรือพระจันทร์ครึ่งซีก ซึ่งภาษาอีสาน เรียกพระจันทร์หรือดวงจันทร์ว่า **“อีเกิ้ง”**

ผาเกิ้ง ตั้งอยู่ระหว่างภูเขาสองลูกที่มาบรรจบกัน บางครั้งชาวบ้านจะเรียกว่า “ช่องบุญกว้าง” ซึ่งเป็นเส้นทางลัดที่ใช้เป็นที่หมายในการเดินทาง จากหุบเขาภูเขียว (ทิวเขาเพชรบูรณ์) มายังจังหวัดชัยภูมิ ผาเกิ้งจะอยู่ทางฝั่งภูแลนคาเป็นจุดที่สามารถมองเห็นทัศนียภาพเบื้องล่างได้อย่างชัดเจน ถ้าเราผ่านหรือนั่งรถผ่าน มองจากด้านล่างขึ้นมาจะเห็นก้อนหินนี้ยื่นออกไปบนทางรถ มีรูปลักษณ์เหมือนพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว

จึงเรียกตามภาษาภาคอีสานว่า **ผาเกิ้ง** หรือ**ผาอีเกิ้ง** ถ้าเรียกให้ถูกตามภาษาไทยก็เรียกว่า **ผาพระจันทร์** นั่นเอง

ประวัติความเป็นมาของการสร้างวัด

ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ **นายประมูล ศรัทธาทิพย์** ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ในขณะนั้น ได้ระดมพลนำข้าราชการโดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประชาชนทุกอำเภอ ขณะนั้นมีอำเภอเพียง ๑๒ อำเภอ

กะเกณฑ์ประชาชนให้มาช่วยตัดถนนผ่านภูเขา เรียกภูเขานี้ว่า "ภูแลนคา" ซึ่งเมื่อก่อน เส้นทางผ่านภูแลนคาเป็นทางเดินเท้า ทั้งรถทั้งคนก็ช่วยกันร่วมแรงร่วมใจตัดถนนผ่านทะลุภูเขาภูแลนคาไปเขตอำเภอหนองบัวแดงซึ่งเมื่อก่อนอำเภอหนองบัวแดงก็รวมอยู่ในอำเภอเกษตรสมบูรณ์ แยกออกจากอำเภอเกษตรสมบูรณ์ไม่นานตอนตัดหนทางผ่านภูเขาแลนคาก็ยังเป็นกิ่งอำเภอหนองบัวแดงอยู่

นายประมูล ศรัทธาทิพย์ ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ เห็นภูมิพื้นที่บริเวณผาเกิ้ง ก็ชอบธรรมชาติชอบบรรยากาศร่มรื่น อากาศสดชื่นดี บางวันก็มานอนพักค้างคืน ข้าราชการนายอำเภอหลาย ๆอำเภอก็มานอนค้างคืนด้วย พนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดผู้นำมาบุกเบิกเส้นทางก็นำรถมาจอดพักแรมค้างคืน ประชาชนทั้งหลายที่มาช่วยในการบุกเบิกเส้นทางก็มาอาศัยพักค้างคืนตรงจุดที่สร้างวัด

ต่างคนก็เกิดความคิดว่า สมควรจะก่อสร้างวัดที่นี่ ท่านประมูล ศรัทธาทิพย์ ผู้ว่าราชการ ก็เห็นด้วย ข้าราชการก็เห็นด้วย

สร้างวัด จะเริ่มสร้างอะไรก่อน ปัญหาก็เลยเกิดขึ้นมาให้ที่ประชุมได้คิดเมื่อมีผู้เสนอว่า ควรสร้างพระพุทธรูปเป็นสัญลักษณ์ของผาเกิ้ง เพราะจุดเด่นของสถานที่นี้ก็คือ ผาเกิ้ง

ทุกคนในที่ประชุมก็มีความเห็นพ้องต้องกันก็เลยได้เริ่มสร้างพระพุทธรูปด้วยปูนปั้นเป็นพระพุทธรูปศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ สูงจากฐานยอด ๑๔ ศอก(๗ เมตร) ก่ออิฐถือปูน หุ้มด้วยกระเบื้องโมเสกสีทองทั้งองค์ พระพุทธชัยภูมิพิทักษ์ เป็นพระพุทธรูปยืน ปางประทานพรยกพระหัตถ์ขวาเหนือพระอุระ เม็ดพระศกใหญ่ ยอดพระเกศเป็นดอกบัวรองรับพระรัศมีเปลว พระจีวรแนบพระวรกาย ห่มเฉวียงบ่าซ้ายชายสังฆาฏิพลิ้ว ทิ้งชายระดับพระอุระ พระวรกายมีชายพระจีวรสองชายเป็นริ้ว ประดิษฐานบนฐานบัวกลุ่มหินขัดสีน้ำตาลแดง ด้านล่างเป็นฐานเขียงหินกาบสองชั้น ด้านหลังเป็นกำแพงหินกาบ เสาแปดเหลี่ยมหินขัดสีน้ำตาลแดง มีลวดลายบัว ยอดเสาเป็นโคมไฟแปดเหลี่ยมลงรักปิดทอง พระพุทธชัยภูมิพิทักษ์เริ่มก่อสร้างวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๑๒ แล้วเสร็จปี พ.ศ.๒๕๑๖ มีช่างกรมศิลปากร อาจารย์ประกิต (จิตต์) บัวบุษย์ ควบคุมงานก่อสร้างองค์พระ จากนั้น จึงได้ตั้งชื่อพระว่า **"พระพุทธชัยภูมิพิทักษ์"**

ไม่ใช่คิดจะสร้างแต่วัดเท่านั้น ท่านประมูล ศรัทธาทิพย์ ยังมีความคิดอ่านจะสร้างและพัฒนาที่นี่ให้เป็นพุทธอุทยานอีกด้วย ได้เริ่มสั่งงานให้อำเภอต่างๆ มาก่อสร้างอาคารประจำของแต่ละอำเภอทั้ง ๑๒ อำเภอ ซึ่งขณะนั้นมีเพียง ๑๒ อำเภอเพราะ พ.ศ. ๒๕๑๐ อำเภอเพิ่มเติมใหม่เป็น ๑๖ อำเภอ

อำเภอที่ลงมือก่อสร้างนำร่องก็คืออำเภอเมืองชัยภูมิ สร้าง **กระท่อมทิพย์พงษ์** ใช้นามสกุลของท่านผู้ว่าเป็นชื่ออาคาร

อำเภอที่สองคืออำเภอบำเหน็จณรงค์ เสร็จก็ได้ชื่ออาคารว่า **อาคารบำเหน็จณรงค์** ขณะนี้อาคารทั้งสองก็ย่อยสลายไปตามกาลเวลา

นอกนั้นก็มีอำเภอเกษตรสมบูรณ์ได้มาช้า เริ่มลงมือช้ากว่าเขา อาคารยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ท่านประมูล ศรัทธาทิพย์ ก็ถูกคำสั่งย้ายจากจังหวัดชัยภูมิตามวงจรของทางราชการ แต่อาคารก็ยังดำเนินการก่อสร้างจนแล้วเสร็จตั้งชื่ออาคารว่า อาคารเกษตรสมบูรณ์

ต่อมา พ.ศ. ๒๕๑๗ **นายอนันต์ อนันตกูล** มาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ ท่านก็มาดูว่าวัดนี้เป็นวัดของทางการริเริ่มก่อสร้างไปถึงไหนแล้วก็ได้มาดู เห็นว่าพระพุทธรูปใหญ่เป็นปางประทานพร สูง ๗ เมตร ยกพระหัตถ์ขวาขึ้นเป็นสัญลักษณ์ประทานพร พระนามว่า**พระพุทธรูปชัยภูมิพิทักษ์** จึงเพิ่มความศรัทธาเลื่อมใสยิ่งขึ้น

จึงสนใจถามว่า แล้วมีใครเฝ้าไหม มีพระสงฆ์ไหม ก็ได้รับคำตอบว่า ตลอดระยะเวลา ๖ ปีที่ดำเนินการก่อสร้างมา ไม่มีพระสงฆ์มาอยู่เป็นหลักแหล่ง มีแต่พระสงฆ์สัญจร ธุดงค์มาพักชั่วคราวแล้วก็ออกไป ท่านอนันต์ อนันตกูล จึงปรึกษาหารือข้าราชการทั้งข้าราชการบำนาญและข้าราชการประจำ เห็นสมควรว่าน่าจะมีพระอยู่จำพรรษาเพื่อสร้างสรรค์พัฒนาบำรุงวัดให้เจริญต่อไป

คุณพ่อวิเชียร สาคริชานนท์ เจ้าของโรงเรียนสาคริชวิทยา และอดีตผู้แทนหลายสมัยก็พูดขึ้นในที่ประชุมว่า มองเห็นแต่พระมหาบุญมา เปรียญธรรม ๖ ประโยค นามสมณศักดิ์ พระครูศรีพิพัฒนคุณ วัดสุวรรณาราม บ้านคลองไผ่งาม อำเภอบ้านเขว้า จังหวัดชัยภูมิ นั้นแหละเป็นพระมีปฏิปทา มีจริยวัตรงดงาม ปฏิบัติวิปัสสนา และสอนวิปัสสนาด้วย

ที่ประชุมก็เห็นด้วยท่านอนันต์ อนันตกูล ก็เห็นด้วยจึงได้ทำหนังสืออาราธนานิมนต์ท่านมาอยู่สร้างสรรค์พัฒนาจนถึงปัจจุบันนี้ เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๐ ใช้เวลาทั้งหมด ๔๓ ปี

ก่อนจะมาที่นี่ พระครูศรีพิพัฒนคุณ (บุญมา อุทัย เปรียญธรรม ๖ ประโยค) ก็เป็นเจ้าอาวาสวัดสุวรรณาราม และยังขาดเจ้าคณะอำเภอ เพราะองค์ก่อนท่านมรณภาพพอดี ได้รับหน้าที่รักษาการเจ้าคณะอำเภอบ้านเขว้าด้วย

เมื่อได้รับหนังสืออาราธนาจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัด นายอนันต์ อนันตกูล ก็รับปากมา แม้มาอยู่วัดและพัฒนาวัดผาเกิ้ง ก็ยังปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้รักษาการเจ้าคณะอำเภออยู่หลายเดือน จนมีการแต่งตั้งเจ้าคณะอำเภอใหม่จึงหมดวาระธุระ ก็ตั้งหน้าตั้งตาพัฒนาวัดใหม่

การพัฒนาวัดใหม่ไม่ใช่ทำได้ง่ายๆ เพราะดินแดนแห่งนี้เป็นดินแดนผู้ก่อการร้ายหรือคอมมิวนิสต์ชนิดที่ว่าเป็นรังของเขา หรือที่เรียกว่าดินแดนสีชมพู สมัยนั้นถ้าพูดว่าดินแดนสีชมพูก็รู้กันทั่วไป แต่เรา... เมื่อมาแล้วก็ต้องสู้ต้องเสี่ยง มาแรกๆ ไม่ใช่แต่ผู้ก่อการร้ายอยู่ ก็ยังมีประชาชน

ข้างนอก บุคคลภายนอกก็เข้ามาชื่นชอบธรรมชาติภูเขา บรรยากาศ และต้นไม้ร่มรื่น มองทิวทัศน์ทางอำเภอหนองบัวแดงเป็นเหมือนหลุมลึกเหมือนก้นกระทะ สวยงามก็ชอบมาเที่ยวมาชมแต่การมาเที่ยวมาชมของคนบางพวกก็นำเหล้านำเบียร์มาดื่มมากิน ร้องรำทำเพลงกันสนุกสนาน

หลักธรรมคำสอนของศาสนากับเรื่องอย่างนี้เข้ากันไม่ได้ด้วย และพื้นที่นี้ในขณะนั้นเป็นป่าเป็นดงไม่เหมือนทุกวันนี้ เปลี่ยวเปล่าวิเวกวังเวงน่ากลัว มองไปทางไหนก็มีแต่ป่าไม้ดงหนาม เราไม่เคยก็นอนหวาดผวาเราเจอกับภาพที่พวกชอบสนุกนำเหล้านำเบียร์มาดื่มกินสนุกสนานก็อัดอั้นตันใจ อดรนทนไม่ไหว ก็เขียนหนังสือว่า “โยม...หลวงพ่ออยู่ที่นี่ก็ได้รับหนังสือจากท่านผู้ว่าฯอาราธนามา เมื่อหลวงพ่อมาอยู่อยากจะใช้สถานที่นี้ประดิษฐานหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า จึงขอความร่วมมือจากญาติโยมทุกคนช่วย จึงจะทำสำเร็จ หลวงพ่อขอความร่วมมือจากญาติโยมทุกคนนะ ต่อไปขอให้โยมดื่มกันเสียก่อนจึงเข้ามา เข้ามาที่นี่ก็ขอให้งด เราจึงจะได้ช่วยกันประดิษฐานพระพุทธศาสนาได้สำเร็จจ้ะ” แค่นี้แหละ ทุกคนเขาก็ฟังเราและช่วยเราให้ทำงานประดิษฐานหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าได้สำเร็จจนถึงทุกวันนี้ก็ไม่มีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นอีก

และอีกเรื่องหนึ่ง บางพวกชอบเอาการพนันมาเล่นพนันกันสนุกสนาน ส่งเสียงเฮฮา ก็เขียนหนังสือให้เณรเอาไปส่ง ขอร้องให้เขาช่วยคือช่วยกันประดิษฐานหลักธรรมคำสั่งสอนไว้ที่นี่ คราวหน้าคราวหลังขออย่าให้มีมาอย่างนี้ พูดกับเขาอย่างนี้กับทุกคน ก็เชื่อฟัง เพราะทุก ๆคนก็ชอบคำพูดดี ๆ คือของร้องให้ช่วยประดิษฐานพระพุทธศาสนาเขาก็ช่วยและก็ช่วยมาถึงทุกวันนี้

ผู้ก่อการร้ายก็เช่นกัน ก็อาศัยหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา แรกๆก็อาศัยอดทนหนักแน่นแข็งแกร่ง ไม่หวั่นไหว หวั่นหวาดขยาดหวาดกลัว ๗ วันเสียงระเบิดดังตรงทางเข้าวัด ลักรถ ปล้นรถ เราก็ปลอบใจตัวเองว่า "ยังอยู่ไกลตัวเรา ไม่เป็นไร..."

วันต่อมาเวลาพระไปบิณฑบาต เณรถูกจับมัดมือมัดเท้าแล้วค้นได้เงินไป ก็ปลอบใจว่า "เออเขาเดือดร้อนไม่มีเงินซื้อข้าวซื้อของกินซื้อของใช้ เรามีก็แบ่งเขาไปใช้ พ่อจะชดเชยให้แต่อย่าเก็บไว้กับตัวซุกซ่อนเอาไว้ ถ้าเขาไม่ได้เงินเขาก็คงหยุดไม่มาอีก องค์อื่นๆก็พยายามอย่าเก็บเงินมักง่ายและเก็บไว้กับตัว..."

รถโดยสารก็ถูกปล้นถูกจี้อยู่เรื่อยๆ บางขณะพระนั่งโดยสารกลับจากบิณฑบาตก็ยังขึ้นปล้นบนรถ ไม่อายพระบ้างเลย บางคนมาวัดใส่ทองเลสทอง สายสร้อยทอง เขาก็ยังเอาแบบดื้อๆ ไม่เกรงไม่กลัวเพราะแรกๆ เงียบเปลี่ยวเปล่า คนไม่มาก เราอยู่ได้สร้างได้สำเร็จก็เพราะอาศัยหลักธรรมของพระพุทธเจ้าดังกล่าวมา และที่ได้ผล สามารถเอาชนะจิตใจของพวกผู้ก่อการร้ายหรือคนป่าดังกล่าวก็คือ ทาน การให้ ให้อาหาร ให้ที่พักอาศัยค้างคืน

กลางวันบางทีมากินอาหารทุกวัน มาทีละ ๔ - ๕ คน กินอิ่มก็ห่อเอาอาหารและน้ำเข้าป่าไป คงเอาไปตุนไว้หรือฝากเพื่อนๆด้วยกัน

กลางคืนบางที ๑๐ - ๒๐ คน ถ้าถามว่า โยมมาทำอะไร เขาก็บอกว่ามาหาของป่ากลับรถโดยสารไม่ทันมาขอค้างคืน อย่างนี้ประจำ เราก็ไม่ว่าอะไรและไม่พูดให้ใครฟัง ตอนเช้าตื่นแต่ดี ๒ หุงหาอาหารเสร็จจึงออกไป

เมื่อไม่พูด อยู่เฉยๆ เรื่องราวต่างๆก็ไม่เกิด คนป่าหรือผู้ก่อการร้ายเขามิได้สร้างบ้านอยู่เหมือนเรา คนทั่วไปเขาก็ไม่รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน แล้วไม่สร้างบ้าน ไม่มีบ้านเขาอยู่กันอย่างไร

คนพวกนี้เขาแขวนอยู่บนต้นไม้ที่ทึบๆ คนมองไม่เห็น เวลาจะย้ายไปที่ไหนต่อก็เดินทางตอนกลางคืนเดือนหงาย เคยถามเขาว่ามันสนุกดีหรือไปอยู่อย่างนั้น เขาก็ตอบว่าไม่สนุกหรอกครับ บางทีไม่มีข้าวกินก็เอากล้วยป่ามาปอก เอายอดอ่อนเนื้ออ่อนต้มกินต่างข้าว อยู่อย่างนี้ครึ่งเดือนค่อนเดือน หน้าหนาวหนาวมาก ก่อไฟผิงเอาเพราะไม่มีผ้าห่ม

เรื่องยืดยาวมาก ขอยุติว่าเราสร้างที่นี่ วัดชัยภูมิพิทักษ์ (ผาเกิ้ง) นี้ได้สำเร็จบนรังของพวกผู้ก่อการร้าย เอาชนะใจเขาได้บนหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาคือ ทาน การให้อาหาร ให้ที่พักค้างคืน เพราะเขาไม่มีบ้านพัก แขวนอยู่บนต้นไม้ สั่งพระ สั่งเณร สั่งแม่ชีว่า ถ้าเห็นโยมมา ให้พูดตามคำแรกว่า โยมทานอาหารหรือยัง ถ้ายังรีบพาเข้าห้องครัว ให้ทานโดยเร็ว และอย่าพูดคำอื่นๆ จะพูดก็พูดให้ถูกใจคนอื่นๆ พยายามคิดหาคำพูดที่ถูกใจคน (ปิยะวาจา)

จนคนพวกนี้เขาพูดออกปากชมว่า มีที่วัดนี้แหละที่ช่วยชีวิตเขา พระเณรและแม่ชีน่ารัก พอเห็นหน้าก็ถามกินข้าวเลย มาเช้าได้กินเช้ามาสายได้กินสาย มาบ่ายมาเย็นได้กินอาหารทั้งนั้น แถมกลางคืนยังให้ที่พักหลับนอนด้วย

ตอนหลัง บางคนเขาเข้ามอบตัวแล้ว ศรัทธาอยากบวชเราก็เป็นอุปัชฌาย์บวชให้ด้วย เรื่องประวัติมียืดยาวแต่พูดเพียงย่อๆพอได้ความ

พระพุทธพจน์

ภิกษุทั้งหลายพวกเธอทั้งหลาย

- **จงตัดป่าแต่อย่าตัดต้นไม้** (ป่าคือกิเลส)
- **จงฆ่าเสือแต่อย่าฆ่าสัตว์** (เสืออสมิมานะ จองหองอวดดี)
- **จงฆ่ามหาโจรแต่อย่าฆ่าคน** (มหาโจรโลภ โกรธ หลง)

....

ยอด ๖ ยอด

อันได้แก่

ยอดโรค ชิฆัจฉา ปะระมาโรคา ความหิว เป็นยอดโรค

ยอดลาภ อะโรคะยะ ปะระมาลาภา ความไม่มีโรคเป็นยอดลาภ

ยอดทรัพย์ สันตุฏฐิ ปะระมัง ธะนัง ความรู้จักพอ เป็นยอดทรัพย์

ยอดญาติ วิสสาสา ปะระมา ญาตี ความสนิทสนมรักกันเป็นยอดญาติ

ยอดสุข นิพพานัง ปะระมังสุขัง พระนิพพานรักษาจิตให้สงบเป็นยอดสุข

ยอดทุกข์ สังขารา ปะระมา ทุกขา กังวล นึกคิดปรุงแต่งสับสนวุ่นวายเป็นยอดทุกข์(กินไม่ได้นอนไม่ได้จนแก่ตาย)

โรคร้าย ผีร้าย คือกิเลสตัณหา

สติปัญญา คือ ยาแก้โรคร้ายผีร้าย

สรุปแล้ว เจริญสติให้มีพลังต่อเนื่องแล้ว จะเกิดสุข สงบ ร่มเย็น ดับทุกข์เข็ญได้ คือนิพพาน

บารมี ๑๐ ทัศ

๑ ทาน ถ้าท่านไม่รู้จักเสียสละ ท่านจะเอาชนะสันดานตระหนี่ไม่ได้

๒ ศีล ถ้าท่านไม่รู้จักฝึกจิตให้สงบสำรวมเรียบร้อย ท่านจะมีปมด้อยเพราะไร้ศีล

๓ เนกขัมมะ ถ้าท่านไม่รู้จักทุ่มเทเสียสละ ท่านก็เป็นพระกับคนอื่นเขาไม่ได้

๔ ปัญญา ท่านไม่อบรมให้เกิดสติปัญญา ท่านจะเป็นบ้าวิปลาสเรื่อยไป

๕ วิริยะ ถ้าท่านไม่ขยันทำบำเพ็ญเพียรท่านจะวนเวียนในวัฏสงสารช้านานไกล

๖ ขันติ ถ้าท่านไม่หนักแน่นอดทน ท่านจะไม่พบกุศลอันยิ่งใหญ่

๗ สัจจะ ถ้าท่านไม่มีสัจจะ เขาว่าไม่ใช่พระ ท่านจะเอาหน้าไว้ที่ไหน

๘ อธิษฐานะ ถ้าท่านไม่มีจิตใจเด็ดเดี่ยวแน่วแน่ ท่านจะย่ำแย่เหลาะแหละเหลวไหล

๙ เมตตา ถ้าท่านขาดเมตตา ใครเขาจะเสนอหน้ามารักท่านได้

๑๐ อุเบกขา ถ้าท่านไม่รู้จักปล่อยวาง ท่านจะพบความว่างกันได้อย่างไร

พรหมาปิมาตาปิตโร ปุพพะเทวา
ปุพพะจะริยา อาหุเนยยาติวุจจะเร

พ่อแม่เป็นพรหมของลูกๆ เป็นเทวดาคุ้มภัยคนแรก เป็นครูคนแรกของลูกๆ และเป็นพระอรหันต์ที่ลูกควรทำบุญและนอบน้อมหมอบกราบไหว้

พ่อแม่ท่าน เป็นพระ อรหันต์
ที่ลูกนั้น ควรเคารพ นบนอบไหว้
พร้อมทั้งคอย สนองตอบ คุณท่านไป
จนเราได้ หมดโอกาส ขาดลมปราณ

ขึ้นชื่อลูก จะลูกเลี้ยง หรือลูกแท้
ต้องมีแม่ พิงพัก เป็นศักดิ์ศรี
ถ้าลูกรัก ประพฤติตัว เป็นคนดี
พ่อแม่มี ความสุข ทุกวันคืน

ลูกกี่คน เลี้ยงได้ ไม่ทุกข์หนัก
เท่าลูกรัก ประพฤติตน เป็นคนชั่ว
ลูกกี่คน เลี้ยงได้ ไม่หมองมัว
เท่าลูกตัว ประพฤติชั่ว เลวระยำ

มีเงินทอง ของหาได้ อย่าใช้ผิด
ประกอบกิจ เลี้ยงดู ท่านเต็มที่
ได้ทรงไว้ กตัญญู กตเวที
สมกับที่ ท่านรัก และชักนำ

พระคุณอื่น ไหนเล่า เท่าพ่อแม่
ประเสริฐแท้ ในน้ำใจ ใครจะเหมือน
ท่านอุตส่าห์ เลี้ยงลูก ปลูกโพธิ์เพียร
ใครจะเหมือน ไม่มีละ พระสององค์

ขอลูกๆ นบนอบ หมอบกราบไหว้
เทิดทูนไว้ ซึ่งพระคุณ ท่านทั้งสอง
อย่าทำชั่ว มัวเมิน เกินทำนอง
จะมัวหมอง หมกไหม้ ในอเวจี

จงทำดี จะได้ดี มีมานะ
ไม่ลดละ สนองคุณ บุญรักษา
เกียรติคุณ จักปรากฏ ยศฤาชา
แม้พระสัมมา ก็สรรเสริญ เจริญพร

..."ล้านรู้ หรือจะสู้ หนึ่งลงมือกระทำ"...

"ผาเกิ้ง".....ถึงวัดป่า ใช่ป่าร้าย เถื่อนดง
เป็นที่พำ นักสงฆ์ สงบแท้
ทุกรูป ยึดมั่น สัจจะธรรมแล
ทุกข์โศก โรคจิตคิดแก้ หายสูญ

สึกกร่อนกิน สิ้นทั้งแก่น ทั้งรากแก้ว
ใกล้ถึงแล้ว วันโค่นล้ม จมใต้ซาก
สิ้นเนื้อหนัง สิ้นเรี่ยวแรง สิ้นใจรัก
เกินที่จัก คิดช่วย ด้วยจนใจ จ้ะ

ถึงล้มแล้ว ขอให้ลุก อย่าทุกข์ท้อ
จงสานต่อ ความฝัน อันยิ่งใหญ่
แม้วันนี้ ไม่มีสิทธิ์ พิชิตชัย
ยังพอมี วันใหม่ ให้เราลอง

แม้กายแพ้ แต่ใจ เราอย่าแพ้
กายจะแก่ เจ็บตาย ร่างกายหนา
แม้กายนี้ จะเน่า เราก็ลา
สู่สวรรค์ ชั้นฟ้า นิพพานเอย

เราทุกคน ผู้เป็นญาติ ร่วมแก่เกิด
รักกันเถิด อย่าเกิดจิต ริษยา
อย่ารังเกียจ เดียดฉันท์ กันนานา
เราเกิดมา ทุกคน ไม่พ้นตาย ตาย ตาย

อันความตาย นายเรา เขาเอาแน่
ต่างก็แต่ เร็วช้า อย่าสงสัย
คืนและวัน พลันลับ ดับลงไป
เราก็ใกล้ ป่าช้า มาทุกวัน

ณ ที่ใด จิตใจ ไม่ว้าวุ่น
เงียบละมุน อุ่นล้ำ ธรรมสาร
ณ ที่นั้น คือจุด หยุดวิญญาณ
กล่อมดวงมาลย์ ดำซึ้งเข้าถึงธรรม

ชัยภูมิ ภูมิใจ ภูมิเก้าชั้น
ภูมิขยัน ภูมิถิ่นฐาน ภูมิฉลาด
ภูมิเก่งกล้า ภูมิการงาน ภูมิสามารถ
ภูมินักปราชญ์ ภูมิธรรมชาติ ภูมิชัยภูมิ
...... "เล่าความหลัง"......

ด้วยรักและปรารถนาดีจาก
หลวงพ่อเจ้าคุณพระเทพภาวนาวิกรม
เจ้าคณะจังหวัดชัยภูมิ

○ วัดผาเกิ้งก่อเกิดกำเนิดค่า
ด้วยศรัทธามหาชนคนเลื่อมใส
บนเทือกเขาภูแลนคาพฤกษาไพร
สร้างพระใหญ่ พุทธอุทยาน สถานธรรม

○ ท่านประมูล ศรัทธาทิพย์ ดำริเริ่ม
และสร้างเสริมอาคารนานฉนำ
แต่เป็นวัดที่ขาดสงฆ์ดำรงธรรม
มาช่วยค้ำจุนวัดพัฒนา

○ ถึง พ.ศ. หนึ่งเจ็ดสำเร็จได้
มีผู้ใหญ่ให้นิมนต์พระมหา
พระครูศรีพิพัฒนคุณ พระบุญมา
ปฏิบัติวิปัสสนา มาดูแล

○ ท่านอนันต์ อนันตกูลอุดหนุนขอ
ให้หลวงพ่อดำรงสิทธิ์กิจเผยแผ่
ซึ่งยุคนั้นคอมมิวนิสต์คิดรังแก
หลวงพ่อแก้ด้วยการให้ ใจเมตตา

○ ก่อการร้ายคลายไปในที่สุด
ประชาชนก็หยุดหวาดผวา
ท่านเข้าใจ เข้าถึง จึงพัฒนา
กลับใจมาบวชด้วยช่วยเปลี่ยนแปลง

○ กว่าจะเป็นวัดดีที่ได้เห็น
ผ่านลำเค็ญ วิกฤติ จิตเข้มแข็ง
ทั้งหักล้างถางพงลงเรี่ยวแรง
เป็นหลักของหนองบัวแดงได้พึ่งพิง

○ เทิดพระเดชพระคุณอุ่นเกศี
พุทธบารมีแผ่ล้นชนชาย-หญิง
ได้ร่มเย็นเป็นสุขหมดทุกข์จริง
เจริญยิ่งปฏิปทาค่าอนันต์

○ กองทัพธรรมหลวงพ่อท่านต่อสู้
ให้เราดูแบบอย่างทางสร้างสรรค์
ควรสืบต่อก่อสานปณิธานนั้น
ให้วัดมั่นคงอยู่คู่ชัยภูมิฯ

"หนังสือเล่มนี้ ดร.กนกรส ผลากรกุล ครอบครัวและญาติธรรม ขอน้อมกราบถวายหลวงพ่อผาเกิ้ง พระเทพภาวนาวิกรม เป็นกตัญญู กตเวทิตาต่อพ่อแม่และครูบาอาจารย์ผู้มีพระคุณยิ่ง"

คำสอนและรูปปั้นเปรตข้างโบสถ์หลังเก่า

พิมพ์ที่ บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด 70 ถ.ราชบพิธ แขวงวัดราชบพิธ เขตพระนคร กทม. 10200
โทร. 0-2222-5555, 0-2221-9781 โทรสาร 0-2221-6433 นายยอดยิ่ง โสภณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. 2560
E-mail Address : borpitt70@gmail.com

โบสถ์หลังเก่าของวัดผาเกิ้ง

โบสถ์หลังใหม่ของวัดผาเกิ้ง